

بررسی فقهی

حکم قضایت زن در اسلام

تألیف: دکتر مختار ویسی

ویسی، مختار، ۱۳۴۵ - بررسی فقهی حکم قضایوت زن در اسلام
نوشته مختار ویسی.

تهران: نشر احسان، ۱۴۰۳ / ۴۷۹ ص
شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۴۹-۶۲۰-۰

موضوع: قضایوت (فقه) -

موضوع: زنان قاضی(فقه) -

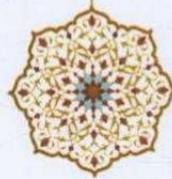
موضوع: قضایوت - جنبه‌های مذهبی - اسلام -

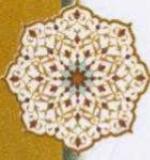
موضوع: قضایوت (فقه) - احادیث

رمه‌بندی کنگره: BP ۱/۱۹۵

رمه‌بندی جمهی: ۲۹۷/۳۵۷

شماره کتابخانه ملی: ۶۰۵۷۳۷۶

نشر حسن

بررسی قوه قضائیه
حکم قضاؤت
رئیس دادگستری

تألیف: دکتر مختار ویسی

ناشر: نشر حسن

چاپخانه: چاپ مهارت

شمارگان: ۲۵۰ نسخه

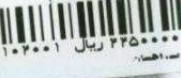
نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۳

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۴۹-۶۲۰-۰

نشانی: تهران، خیابان انقلاب، روبروی دانشگاه تهران،
تلفن: ۰۲۶-۹۹۹۵۴۳۰۴، پاسارگرد فروزنده، شماره ۴۰۶.

www.nashrehsan.com

بررسی قوه قضائیه
حکم قضاؤت
لبن در اسلام

فهرست

۱۳	مقدمه
۲۱	فصل اول: بررسی مفهوم ولایت در اسلام
۲۱	تعريف ولایت نزد لغت شناسان
۲۴	تعريف ولایت در اصطلاح
۲۴	ولایت در اصطلاح
۲۸	تعريف ولایت عامه به معنای سیاسی آن
۲۹	أنواع ولایت
۳۴	ولایت عظمی یا امامت کبری
۳۴	اولاً: تعریف امامت در لغت
۳۶	ثانیاً: تعریف امامت در اصطلاح
۴۰	شروط امامت عظمی
۴۱	شروط مورد اتفاق
۴۵	شروط مورد اختلاف (امامت عظمی)

۶ / بررسی فقهی حکم قضاوت زن در اسلام

۵۱.....	وظایف و واجبات امام.....
آراء برخی از علمای گذشته و معاصر در مورد شرط مرد بودن برای امامت	
۵۲.....	عظمی.....*
آراء علمای گذشته در مورد شرط مرد بودن برای امامت عظمی.....	
۵۴.....	آراء برخی از علمای معاصر در مورد شرط مرد بودن برای امامت عظمی.....
۵۵.....	آراء برخی از علمای معاصر که مرد بودن را شرط ریاست دولت نمی دانند:
۶۷.....	فصل دوم: مفهوم ولایت قضاء در اسلام.....
۶۷.....	مفهوم قضنا در لغت.....
۶۹.....	معنی قضنا در قرآن کریم.....
۷۱.....	تعريف قضنا از لحاظ سیاستی.....
۷۳.....	شرح تعريف.....
۷۵.....	مشروعيت قضاؤت.....
۷۶.....	۱- دلیل قرآن.....
۷۸.....	۲- سنت پیامبر ﷺ.....
۸۰.....	۳- اجماع.....
۸۲.....	۴- معقولات.....
۸۳.....	اهمیت قضاؤت و حکم آن در اسلام.....
۸۹.....	شروط قضاؤت.....
۱۰۱.....	فصل سوم: آراء و اقوال علمای قدیم و جدید در مورد انتصاب زن به منصب قضاؤت.....
۱۰۳.....	رویکرد اول: مرد بودن برای تصدی امر قضاؤت شرط است.....

آراء برخی از علماء و فقهاء سلف که مرد بودن را از شروط قضاؤت می‌دانند: ...	۱۰۵
آراء برخی از علماء و فقهاء معاصر که مرد بودن را از شروط قضاؤت می‌دانند: ...	۱۰۷
فتواهی آزهرا در مورد حکم ولایت زن (۱۹۵۲م)	۱۰۹
فتواهی علمای نجد	۱۱۱
فتواهی (اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء)	۱۱۱
رویکرد دوم: مرد بودن را شرط قضاؤت نمی‌داند	۱۱۲
آراء برخی از علماء و فقهاء گذشته که قضاؤت زن را در همه‌ی امور غیر از حدود و قصاص جایز می‌دانند:	۱۱۵
آراء علماء و فقهاء گذشته که قضاؤت زن را به طور مطلق در همه‌ی امور جایز می‌دانند:	۱۱۹
آراء برخی از علماء و فقهاء گذشته که قضاؤت زن را به طور مطلق در همه‌ی امور جایز می‌دانند:	۱۲۱
فصل چهارم: دلایل مخالفان قضاؤت زن	۱۳۳
اول - استدلال به قرآن کریم	۱۳۳
الف - آیه قوامیت	۱۳۴
مراد از قوامیت از نگاه علمای مخالف با قضاؤت زن	۱۴۳
ب - مراد از درجه	۱۴۶
دوم - استدلال به حدیث نبوی شریف: (لَنْ يُلْحِظَ قَوْمٌ وَّلَا أُمَّرَاءٌ إِمْرَأَةٌ)	۱۴۸
بررسی حدیث از لحاظ سند و اعتبار	۱۴۹
وجه استدلال	۱۵۲
آراء و اقوال علمای مخالف قضاؤت زن در مورد دلالت و مفهوم حدیث:	۱۵۶
سوم - اجماع علماء	۱۶۰

۸ / بررسی فقهی حکم قضاؤت زن در اسلام

آراء و اقوال مخالفان در مورد اجماع علمای بر منع قضاؤت زن ۱۶۵
چهارم- معقولات ۱۷۹
۱- قیاس ۱۷۹
۱- قیاس قضاؤت با امامت عظمی ۱۷۹
ب- قیاس قضاؤت با شهادت ۱۷۲
ج- قیاس قضاؤت با فتوا ۱۷۶
د- قیاس قضاؤت با امامت نماز ۱۷۸
ه- قیاس زن بر مرد ۱۷۹
و- قیاس قضاؤت با حسنه ۱۸۱
ز- قیاس قضاؤت با اینستو سرپرستی زن در محیط خانه ۱۸۴
ح- قیاس قضاؤت با وصیت روزگار بودن: ۱۸۶
۲- سد ذریعه ۱۸۷
۳- اصل اباحه بودن امور و اشیاء زمانی است که دلیل بر منع آن وجود نداشته باشد ۱۸۹
۴- زن در بیان حجت و استدلال هنگام مجادله و گفتگو ناتوان است ۱۹۱
۵- زن از نظر کمال عقل و دین ناقص است ۱۹۵
۶- وجود زن و حتی صدای او عورت است ۲۰۴
۷- نگاه زن به مرد و نیز نگاه مرد به زن مطلقاً حرام است ۲۲۳
۸- زن فتنه است ۲۲۵
۹- امر قضاؤت با سرشت و طبیعت زنان سازگار نیست ۲۲۶
۱۰- استدلال به حدیث روایت شده از بریده: (القضاء ثلاثة: واحد في الجنة، واثنان في النار...) ۲۲۷

فصل پنجم: دلایل موافقان قضاؤت زن.....	۲۲۹
۱- استدلال به قرآن کریم.....	۲۲۹
الف- آیه قوامیت.....	۲۲۹
ب- مراد از درجه در آیه: ﴿وَلِلرْجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ (بقره: ۲۲۸).....	۲۴۰
۲- استدلال به حدیث نبوی مشهور: (لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْا أَمْرَهُمْ اُمْرَأً).....	۲۴۵
آراء علماء در مورد شان بیان و سبب ورود حدیث و دلالت مفهوم آن.....	۲۵۸
۳- اجماع علماء.....	۲۶۷
آراء و اقوال علماء که شرط مرد بودن برای قضاؤت را محل اختلاف می دانند.....	۲۷۴
۴- معقولات.....	۲۹۰
۱- استدلال به قیاس.....	۲۹۰
الف - قیاس قضاؤت با امامت نماز.....	۲۹۰
ب- قیاس قضاؤت با شهادت:.....	۲۹۱
ج- قیاس قضاؤت با فتوا دادن:.....	۲۹۵
فقههای مذهب ظاهری هم قضاؤت زن را در همه امور جایز می دانند.....	۲۹۷
د- قیاس قضاؤت با امامت نماز:.....	۲۹۹
ه- قیاس زن با مرد:.....	۳۰۰
و- قیاس قضاؤت با حسبه:.....	۳۰۴
ز- قیاس قضاؤت با ولایت و سرپرستی زن در محیط خانه:.....	۳۰۷
ح- قیاس قضاؤت با وصیت و وکیل بودن:.....	۳۱۰
۲- اصل سد ذریعه.....	۳۱۱
عوامل غلو در سد ذریعه.....	۳۱۳
۳- اصل در امور و اشیاء بر اباحه بودن است.....	۳۱۴

۱۰ / بررسی فقهی حکم قضاوت زن در اسلام

۴- رد دلایل کسانی که زن را در بیان حجت و استدلال به هنگام مجادله و گفتگو ناتوان می‌دانند.....	۳۱۵
۵- زن از نظر کمال عقل و دین همسنگ و برابر با مرد است.....	۳۲۳
معنای نقص عقل در حدیث شریف.....	۳۲۷
معنای نقص دین	۳۳۱
نقصان عقل زن و ارتباط آن با شهادت.....	۳۳۳
آراء علماء در مورد مراد از شهادت دو زن در برابر یک مرد.....	۳۴۰
علت نسبان و فراموشی زن	۳۵۹
نقص عقل در ارتباط آن با قضاؤت زن	۳۶۲
۶- رد کسانی که می‌گویند زن باید وجود زن و حتی صدای او عورت است ..	۳۶۴
اولاً- صورت و دو دست زن عورت نیست	۳۶۵
(۱)- استدلال به قرآن کریم.....	۳۶۶
۱- استدلال به آیه: ﴿وَلَا يُبْدِينَ زِيَّتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ لَهُنَّ﴾.....	۳۶۶
حدود عورت زن از نظر مذاهب	۳۶۹
عورت زن از نظر مذهب مالکی	۳۷۰
عورت زن از نظر مذهب شافعی	۳۷۰
عورت زن از نظر مذهب حنبلی	۳۷۱
استدلال به عبارت: ﴿وَلَيُضَرِّبُنَّ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُنُوبِهِنَّ﴾.....	۳۷۲
استدلال به آیه: ﴿يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيهِنَّ﴾ (احزان: ۵۹).....	۳۷۴
(۲)- استدلال به حدیث نبوی شریف	۳۷۵
ثانیاً: صدای زن عورت نیست و سخن گفتن زنان با مردان نامحرم با رعایت ضوابط و حدود و موازین شرعی جایز است.....	۳۸۰

آراء و اقوال مذاهب اربعه در مورد صدای زن و حکم گوش فرادردن مردان به آن:	۳۸۰
ثالثاً: جایز است زنان با رعایت حدود و موازین شرعی از خانه خارج شوند، و در مجالس و امور اجتماعی مشارکت کنند:	۳۸۴
بررسی حدیث أَمْ حُمَيْدُ الساعِدِيُّ از چند وجهه.....	۳۸۸
رابعاً: زنان می توانند با حفظ حدود و موازین شرعی با مردان نامحرم اجتماع کنند.	۳۹۴
خامساً: واردشدن بر زنان بدون خلوت نمودن جایز است.....	۳۹۸
- نگاه زن و مرد به هم دیگر در چارچوب حدود و موازین شرعی جایز است.	۴۰۱
- رد گفتار کسانی که می گویند، زن فتنه است.....	۴۰۹
- پاسخ به کسانی که می گویند؛ امر قضاوت با سرشت و طبیعت زنان سازگار نیست.....	۴۱۲
۱۰- حدیث روایت شده از بریده: (القضاء فتنة)	۴۱۶
خلاصه و نتیجه گیری.....	۴۱۹
ولايت بر دو قسم تقسيم می گردد.....	۴۱۹
ولايت متعدие به دو قسم ولايت عامه و خاصه تقسيم می شود.....	۴۲۰
منابع.....	۴۴۵
فارسي.....	۴۴۵
عربی.....	۴۴۵
منابع اينترنتي.....	۴۷۸

مقدمه

زن و مرد از نظر خلقت و آفرینش از یک نفس و گوهر انسانی واحدی آفریده شده‌اند. این سی و نه کامل در آفرینش وحدت خلقت زن و مرد، مقتضی وجود مساوات کامل بودند و زن از لحاظ حقوق و مسئولیت‌ها، عقاید و احکام، مقام و منزلت و اهلیت و شرکتگی آن‌ها در ادای مسئولیت بندگی و عمران زمین، و مشارکت در عرصه‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و.... است. خداوند متعال با خطاب: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ» و «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا» زنان و مردان را با هم یک جا مورد خطاب قرار می‌دهد و در تمام اوامر و دستوراتش برای ادای تکالیف و مسئولیت‌ها و دعوت به خیر، و امر به معروف و نهی از منکر و اجرای احکام اسلامی و تطبیق آن در جامعه به طور یکسان خطابش را متوجه آنان می‌نماید. خداوند متعال می‌فرماید:

«وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلَيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْثِرُونَ

الرَّحْكَةَ وَبُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيِّرَهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٧١﴾ (توبه: ۷۱)

مسئولیت امر به معروف و نهی از منکر، از نظر اسلام بزرگترین مسئولیت است، قرآن کریم به تصریح این آیات در این مسئولیت، مرد و زن را یکسان و برابر می‌داند. اسلام به حقیقت مسئولیت امر به معروف و نهی از منکر را به زنان سپرده است، نه بر حسب ظن و گمان و یا وهم و خیال. ولذا آن را فقط خاص شان و منزلت مردان نمی‌داند.^۱

رازی می‌گوید: لفظ منکر در آیه شامل همه امور قبیح است، و لفظ معروف همه امور نیز می‌گیرد.^۲

و در آیه دیگری می‌گوید: ﴿وَتَكُنْ مِنْكُمْ أَمَةٌ يَذْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَاوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (آل عمران: ۱۰۴) و نیز می‌فرماید: ﴿كُنُثُمْ خَيْرٌ مُّحَمَّدٌ حَتَّى لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَاوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ...﴾ (آل عمران: ۱۱۰). این دو آیه مبدأ امر به معروف و نهی از منکر را بر مرد و زن بطور یکسان واجب می‌شمرد، و گویای آن است که مشارکت آنان در وظایف سیاسی، تشریعی، قضائی، اجرائی و مدیریتی از وظایف امر به معروف و نهی از منکر است.

۱. شلتوت، محمود: الإسلام عقيدة و شريعة. قاهره: دارالشروق، ۲۰۰۱، ط ۱۸، ص ۲۲۷.

۲. الرازی، أبو عبد الله محمد بن عمر بن الحسن : التفسیر الكبير. بيروت: دار إحياء التراث العربي، ۱۴۲۰ هـ ط ۳، الجزء ۱۶، ص ۹۷.

خداووند متعال مرد و زن را برابر هم می‌داند، می‌فرماید: «بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ» (آل عمران: ۱۹۵)، یعنی: شما از یک نفس هستید، و از جنس یکدیگردید، و پیامبر اکرم ﷺ زنان را با مردان برابر می‌داند، و چنین می‌فرماید: (إِنَّمَا النِّساءَ شَقَائِقُ الرِّجَالِ)، یعنی؛ زنان همتایان مردانند.^۱ این حدیث، برای ما روشن می‌کند که زن و مرد یک اصل و جوهره‌ی یکسانی داشته و در طبیعت و سرشت بشری برابرند، و هیچ یک از آن دو بیشتر از دیگری از عناصر و ویژگی‌های انسانی برخوردار نیست.

بنابراین، در اسلام، بین مرد و زن از نظر انسانی تفاوتی وجود ندارد. و بر اساس اصل مساوات و عدم تمایز بین آن دو، وظایفی که به عهده مردان گذاشته شده، زنان می‌توانند از عهده انجام آن برآیند. در اسلام دستور به انجام امور بر پایه شورا عام بوده و از مصادیق امور معمول و نهی از منکر است و لذا، مرد و زن هردو یکسان مخاطب قرار می‌گیرند. خداوند می‌فرماید: «وَ شَارِذُهُمْ فِي الْأَمْرِ» (آل عمران: ۱۵۹) و «وَ أَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ» (تلویت). بنابراین، همه‌ی احکام و اوامر و دستورات و تعالیم قرآن و سنت رسول خداوند عليه السلام جز در موارد خاصی که اختصاص به یکی از آن دو جنس دارد، به شکل عام و فراگیر همه‌ی مردان و زنان را شامل می‌شود. احکامی وجود دارند که خاص زنان است و به

۱. الترمذی، محمد بن عیسی: سنن الترمذی، تحقیق و تعلیق: محمد فؤاد عبد الباقي، مصر: شرکة مکتبة ومطبعة مصطفی البابی الحلبی، بابُ فِيمَنْ يَسْتَقِطُ فَيُرَى بِلَلَّاءِ وَلَا يَذَكُرُ لِخَاءً، حدیث رقم ۱۱۳، الجزء ۱۸۹ و ابن حنبل، أبو عبد الله أَحْمَدَ بْنُ حَنْبَلَ، مسنـد الإمام أَحْمَدَ بْنُ حَنْبَلَ، تحقـيق: شعـيب الأرنـوـوطـ عـادـلـ مـرـشدـ، وـآخـرـونـ، حدـیـثـ رقمـ ۲۱۹۵ـ، الـجزـءـ ۴۳ـ، صـ ۹۶۵ـ؛ السـجـشـتـانـیـ، أـبـوـ دـاـوـدـ سـلـیـمانـ بـنـ الـأشـعـثـ أـبـیـ دـاـوـدـ، تـحقـیـقـ: مـحـمـدـ مـحـیـ الدـینـ عـبـدـ الـحـمـیدـ، بـیـرـوـتـ؛ الـمـکـتبـةـ الـعـصـرـیـةـ، بـابـ فـیـ الرـجـلـ يـجـدـ الـبـلـةـ فـیـ مـقـامـیـ، حدـیـثـ رقمـ ۲۳۶ـ، الـجزـءـ ۱ـ، صـ ۶۱ـ، وـتـرـمـذـیـ مـیـ گـوـیدـ؛ حدـیـثـ: حـسـنـ صـحـیـحـ استـ.

ساختار جسمی و روانی و فطری آنان مربوط است مانند: حیض، نفاس، استحاضه، ولادت، رضاع، حضانت فرزند... و احکامی هم وجود دارند که به مردان اختصاص دارد، مانند وجوب اعطای نفقه به همسر و فرزندان، امامت نماز جمعه و جماعات و ... اما در غیر این موارد، اصل در خطاب شارع همه مردان و زنان است، در قرآن کریم همه آیاتی که در مورد قضاوت وجود دارد، به صورت عام هستند و خطاب آن‌ها مرد و زن هر دو را در برمی‌گیرند، چنانکه می‌فرماید: «إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُوا الْأَمَانَاتِ إِلَى أَهْلِهَا» (نساء: ۵۸)، یعنی؛ «خداؤند یه شما فرمان می‌دهد که امانت‌ها را به صاحبانشان بدهید و هنگامی که می‌لذت اقام داوری می‌کید به عدالت داوری کنید». ابن حزم می‌گوید: پیامبر ﷺ به سخاً می‌خواند زنان و زنان به صورت برابر مبعوث شد. خطاب خداوند متعال و رسولش ﷺ به مردان و زنان یکسان بود. اجازه نداشت به مردان، بدون در نظر گرفتن زنان، خطاب ویوه را متصدی داشته باشد، مگر به نصی آشکار یا اجماع، زیرا چنین عملی تخصیص ظاهر بود و این کار جایز نیست.^۱

بنابراین، اسلام اجازه داده زنان در اداره جامعه شرکت کنند، و حق انتخاب برای مجلس شورا را دارند. خداوند متعال می‌فرماید: «وَلَا تَكُنُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكُنُمُّهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ» (بقره: ۲۸۳). لذا، شهادت بر مرد و زن واجب است و انتخاب شدن زنان برای اداره جامعه و مجلس شورا، همان ادای شهادت

۱. ابن حزم، أبو محمد علي بن أحمد بن سعيد: الأحكام في أصول الأحكام، تحقيق: الشيخ محمد محمد شاكر، بيروت: دار الأفاق الجديدة، الجزء ۳، ص ۸۱.

حق است. براین اساس، مفهوم مخالف برای امتناع از انتخاب شدن برای مشارکت سیاسی و مجلس شورا به معنی کتمان شهادت است.

براین اساس، تکالیف و مستولیت‌ها، امر بـه معروف و نهی از منکر و مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی در راستای مصالح کلی مسلمانان، به عهده‌ی هر دوی آنان نهاده شده است؛ و به پیامبر ﷺ سفارش می‌کند که با زنان بیعت کند: «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَأِيْعُنَّكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكُنَّ بِاللَّهِ شَيْئًا وَ لَا يُسْرِقْنَ وَ لَا يُرْبِّنَ وَ لَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَ لَا يَأْتِيَنَ بِهُنَّاَنَ يُفَرِّيْنَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَ أَرْجُلِهِنَّ وَ لَا يَعْصِيْنَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَأْيَعُنَّ» (مختنـه: ۱۲). بنابراین، قدر قادر است به تنهایی و به دور از تعاون و همکاری زن و بدون مشارکت او به اداری و صفة خطیر بندگی و عمران و آبادانی زمین در همه عرصه‌های اجتماع پردازد؛ و نه زن می‌تواند در عزلت کامل و به دور از اجتماع در خانه بسر برد و به تنهایی به تکالیف و ادای مصلحت و وظیفه بندگی خود عمل کند، به طوری که نه مرد او را ببیند و نه او مرد را ببیند. لکه انجام این وظیفه امر به معروف و نهی از منکر و مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی جز با تعاون و همکاری و مساعدت هم قابل تصور و تحقق نیست.

امر قضاؤت برای زنان و حضور آنان در عرصه‌های مختلف اجتماعی و مشارکت در اداره جامعه در حوزه‌ی اجتهاد فقهه‌ها قرار دارد. از گذشته تا به امروز علماء و فقهاء درباره‌ی تصدی زن برای مناصب اداری و مدیریتی و سیاسی و امر قضاؤت اختلاف نظر داشته و دارند. علت این اختلاف مربوط به میزان فهم و درک و استنباط و تفسیر آنان از آن مجموعه آیات و احادیثی است که بدان استناد می‌کنند. این نصوص در تفسیر و دلالت‌های آن پذیرای اختلاف‌اند و می‌توان

۱۸ / بررسی فقهی حکم قضاوت زن در اسلام

بیش از یک نوع برداشت و معرفت از آن‌ها داشت؛ اما علماء بسته به سطح فهم و قدرت استنباط و میزان اخذ به ظاهر این نصوص و با توجه به شرایط مکانی و زمانی و عرف و اوضاع و احوال زمان خود دلایلی را یا برای جواز یا منع قضاوت زن اقامه نموده‌اند.

آن دسته از علماء و فقهاء‌یابی که قضاوت زنان را جایز نمی‌دانند، دلایلی اقامه نموده‌اند که از نصوص برداشت و استنباط نموده‌اند؛ اما موافقان قضاوت زن به تفی و رد استنباط و تفسیر مخالفان قضاوت زن برخاسته‌اند، نه به رد صراحة حکم نصوص و دلالت‌های آن. از نظر این دسته از علماء، اصل در امور و اشیاء و تصرفات عالمی این بحث است و مادامی که نص صحیح الثبوت و صريح الدلاله‌ای بر تحریم چیزی نمود نداده باشد، قضیه بر اصل اباحه قرار خواهد گرفت. بر این اساس چون تصدی زنان امر قضاوت از طریق نصوص ثابت و صريح به اثبات نرسیده است، اصل بر مباح بود آن حمل می‌گردد، زیرا در مورد منع قضاوت زن، نص قطعی الثبوت و قطعی الدلاله‌ای وجود ندارد و اگر نصی وجود می‌داشت، اجماع علماء به طور قطع حکم به عدم جواز قضاوت زنان می‌دانند و دیگر اختلافی وجود نداشت؛ بنابراین تا زمانی که دلیلی قاطع بر تحریم تصدی زنان در مناصب اداری، سیاسی و اجتماعی و حتی قضاوت وجود ندارد قضیه بر اصل اباحه قرار خواهد گرفت.

بر این اساس، حضور زنان در عرصه‌های مختلف اجتماعی و مشارکت آنان در اداره جامعه جایز و مباح و حتی ضروری است و تحریم آن جز با دلیل قاطع ثابت نمی‌شود. اگر برخی از فتاوا و احکام اجتهادی علماء در گذشته به منع حضور زنان در اجتماع و تصدی برخی از مناصب اداری و مدیریتی و سیاسی

صادر شده است، مربوط به شرایط مکانی و زمانی و اوضاع و احوال خاص آن دوره بوده است که با تغییر زمان و مکان و عرف و اوضاع و احوال نیاز به اجتهاد جدید پیدا می‌کند. اکنون در دنیای معاصر شاهد تحولاتی در فقه هستیم، و علماء بر این باورند که علوم فقه نیاز به تجدید و تحدیث دارد و باید بیشتر با واقعیت‌های اجتماعی جامعه و ضرورت‌های آن تطبیق و ارتباط پیدا کند. بر همین اساس بر حسب مقتضیات شرعی، و گذشت زمان و تغییر و تحولات اجتماعی زنان در همه عرصه‌های مختلف حضور پیدا کرده‌اند و بسیاری از علماء و فقهاء مشروعیت احراز و تصدی برخی از مناصب اداری و سیاسی برای زنان و حتی انتصارات آنها بر امر قضاوت را تایید کرده‌اند. لذا هیچ دلیلی برای منع تصدی امر قضاوته^۱ زنان بر مبنای قاعده (سد الذریعه)^۱ وجود ندارد و شدت احتیاط بر اصل قاعدهٔ سد الذریعه نباید بر نصوص مقدم شود و مانع حضور زنان در عرصه‌های مختلف اجتماعی و تصدی امر قضاوت گردد.

۱. ذریعه: در لغت به معنی وسیله است برای رسیدن به چیزی؛ و جمع آن ذرائع است (القرافي، أبو العباس شهاب الدين أحمد بن إدريس بن عبد الرحمن المالكي: الفروق، عالم الكتب، الجزء third، ص ۲۷۴).